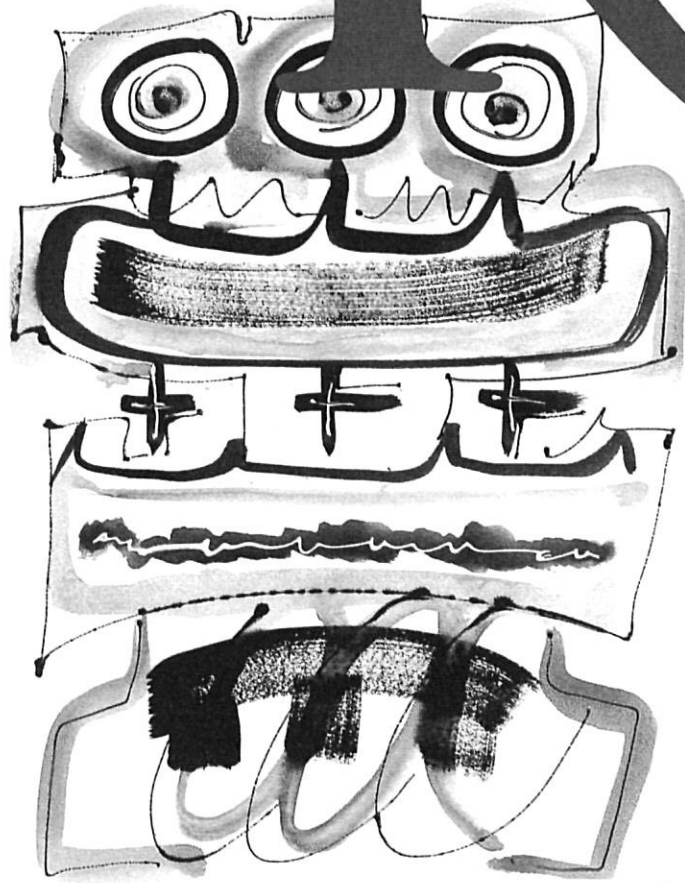

Fulls de la **R**evista

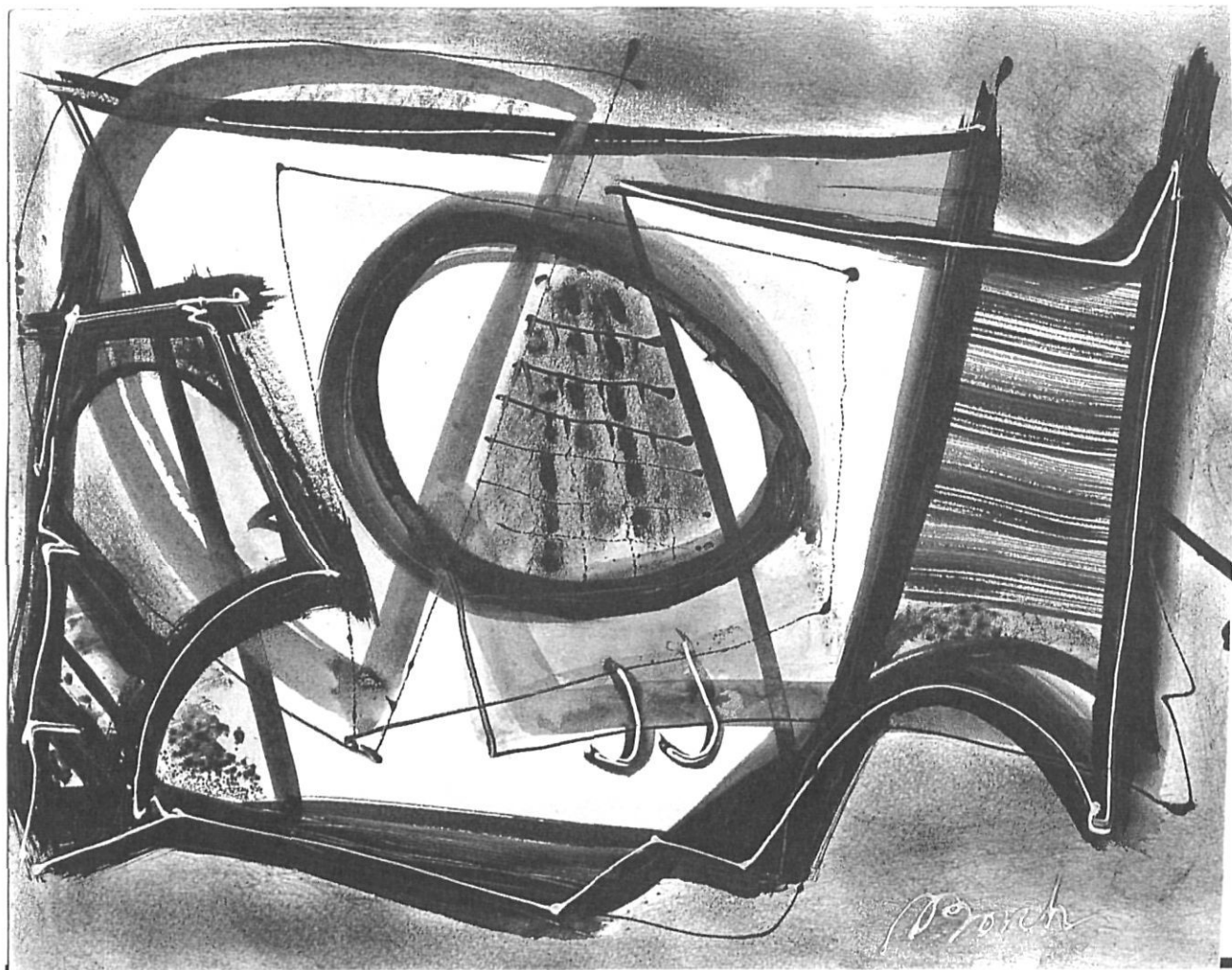
Il·lustracions de Dolors Bosch

La senyora Adela

Patrícia Martín i Pinillos

La senyora Adela es va mirar de reüll el seu marit just quan ell es treia una burilla del nas, se la mirava a contrallum i la refregava a la tapisseria del sofà. La senyora Adela havia perdut mig matí portant la tapisseria a la tintoreria. La senyora Adela havia pagat deu mil pessetes a la tintoreria. La senyora Adela havia tornat cap a casa carregada com un animal amb la tapisseria i de pas, la senyora Adela s'havia parat a la plaça per fer la compra diària perquè el seu marit volia menjar fresc. Llavors la senyora Adela va deixar anar un llarg sospir de resignació alhora que el marit de la senyora Adela deixava l'ampolla de cervesa buida a sobre de la tauleta de vidre que la senyora Adela havia estat netejant feia tot just mitja hora i tres minuts. La senyora Adela es preguntava, mentre feia les truites del sopar, ben fetes, nena, com a mi m'agraden i el pa sucat a banda i banda, sobretot, qui era aquella mena d'animal amorf que deixava roderes a la tauleta de vidre i s'eixugava les burilles a la tapisseria del seu sofà. La senyora Adela recorda que el marit de la senyora Adela no sempre s'havia comportat així. La senyora Adela fa un important exercici de

Aquest conte va obtenir el VI Premi de Narració Curta Mercè Rodoreda de Santa Cristina d'Aro, 1994.

memòria per, remotament, associar aquella imatge amb la del noi que la va enamorar. La senyora Adela, llavors l'Adela, es va quedar enlluernada del xicot dels cabells engominats que la va prendre entre els seus braços, la va fer giravoltar a ritme de bolero a la terrassa del Novedades, mentre li mormolava paraules d'amor a l'orella. La senyora Adela, llavors l'Adela, no sabia que els homes, amb el temps, es tornen grassos i calbs i deixen de dir-te paraules d'amor a l'orella i deixen de prendre't dolçament entre els seus braços. La senyora Adela, llavors l'Adela, no sabia que arriben cada dia més tard a casa, s'asseuen a mirar la televisió i una els ha de portar la cerveseta i els ha de fer la truita ben feta com a ells els agrada i han de sucra el pa de les dues bandes, sobretot. La senyora Adela sap que el marit de la senyora Adela es pensa que és el rei de la casa, encara que el marit de la senyora Adela té poc a veure amb els prínceps de les pel·lícules. La senyora Adela es va casar enamorada. La senyora Adela va deixar d'estudiar perquè el marit de la senyora Adela no volia que ho fes. La senyora Adela es va pensar que vivint de l'amor en tindria prou per a tota la vida. La senyora Adela va criar tres fills. La senyora Adela s'ha passat trenta anys portant els nens a l'escola, fregant, netejant vidres, escombrant, comprant, planxant, cosint, ajudant a fer els deures, fent les truites ben fetes i sucant el pa a

banda i banda. La senyora Adela es mira al mirall i es troba lletja i vella, però sobretot la senyora Adela se sent estafada i no sap a qui reclamar. La senyora Adela s'aixeca cada matí a les sis en punt per fer-li el cafè al seu marit. La senyora Adela tenia el pis recollit a les vuit quan els seus fills s'aixecaven per anar a l'escola, els donava l'esmorzar, els rentava, els posava colònia i els acompanyava a l'escola. De tornada comprava a la plaça, pujava l'escala i feia el dinar a l'hora que netejava els vidres, fregava els lavabos o feia els llits dels nens. La senyora Adela tornava a buscar els nens de l'escola deixant la taula parada. La senyora Adela i la seva família dinaven i mentre la senyora Adela recollia la taula i fregava els plats, el marit de la senyora Adela i els fills de la senyora Adela miraven la televisió. Mentre la senyora Adela tornava a acompanyar els nens a l'escola el marit de la senyora Adela feia la migdiada, i quan la senyora Adela tornava li havia de servir el cafè i portar-li una copeta. Llavors el marit de la senyora Adela li deia que ell volia menjar cada dia sopa o verdura i que si de cas, fes dos dinars, un per a ell i un altre per als nens. Llavors el marit de de la senyora Adela llegia el diari o mirava la televisió mentre la senyora Adela planxava o feia la cuina, o posava rentadores, o canviava la roba d'hivern per la d'estiu, mentre es trencava el cap pensant com se les arreglaria per acabar

el mes amb la minsa assignació que li donava el seu marit. Quan la senyora Adela tornava a buscar els nens a l'escola, el marit de la senyora Adela anava al bar de la cantonada per petar la xerrada amb els seus amics i li deia que vindria a les nou en punt per sopar perquè era l'hora en què se li obria la gana. I amb els nens a casa, la senyora Adela els feia el berenar, els ajudava a fer els deuers, els banyava i els donava de menjar a les vuit i quinze minuts perquè quan arribés el marit de la senyora Adela estiguéssin a punt i no el molestessin. I després la senyora Adela posava a dormir els nens, els llegia un conte i els tapava amb les mantes. Després sopaven la senyora Adela i el marit de la senyora Adela, i després la senyora Adela recollia la cuina, mentre el marit de la senyora Adela es quedava adormit al sofà. La senyora Adela s'arreglava la roba i mai no es comprava res. La senyora Adela sempre ho gastava tot amb els nens. Ara que els nens s'havien fet grans i havien marxat de casa, la senyora Adela no sabia què fer. Continuava aixecant-se a les sis per fer el cafè i a les vuit tenia el pis recollit i no sabia en què omplir les llargues hores que mancaven fins a l'hora de dinar. Llavors la senyora Adela s'inventava plats, fins que el marit de la senyora Adela li va dir que ell volia sopa i verdura i no menges estranyes. Durant un temps la senyora Adela va pensar en fer un curs de cuina, o de macramé, o de ceràmica, o de qualsevol cosa, però el marit de la senyora Adela li va dir que no tenia diners per gastar en bestieses. La senyora Adela va anar un parell de tardes a berenar amb altres senyores i el marit de la senyora Adela va cridar que els bars no

són lloc adequat per dones honestes. La senyora Adela va rebre una oferta de treball en una parada del mercat i el marit de la senyora Adela es va enfadar i va donar un cop a la taula.

El marit de la senyora Adela volia la senyora Adela a casa. I la senyora Adela li va fer cas i es va quedar a casa. La senyora Adela es talla i es tenyeix els cabells a casa. La senyora Adela va deixar d'estimar el seu marit, però la senyora Adela intueix que ara el comença a odiar. A la senyora Adela li han dit que ella rai que té sort ja que el seu marit treballa, va net, no beu, no va de putes i no la pega. Llavors una nit que la senyora Adela no pot dormir a causa dels roncs del seu marit s'aixeca del llit, la senyora Adela va a la cuina, la senyora Adela agafa el ganivet més esmolat, la senyora Adela torna a la seva habitació, la senyora Adela clava vint punyalades al marit de la senyora Adela, la senyora Adela torna a la cuina, la senyora Adela neteja curosament el ganivet i el desa al seu calaix, la senyora Adela torna al seu llit i aconsegueix per fi dormir deu hores seguides. Quan s'aixeca, la senyora Adela truca a la policia després de recollir el pis, i la senyora Adela surt detinguda i emmanillada. I totes les veïnes fan cercle i la veuen marxar i comenten a la ràdio i a la televisió, que no han trigat a presentar-se, que no entenen el que ha passat, ja que la senyora Adela i el marit de la senyora Adela eren una parella molt normal.

Patricia Martín i Pinillos

